

Bona nit i moltíssimes gràcies per aquest reconeixement.

La investigació de la *Directa* premiada avui, Espionatge d'Estat, és molt més que una sèrie de reportatges sobre agents del Cos Nacional de Policia infiltrats en l'independentisme i els moviments socials dels Països Catalans els darrers anys.

Amb Espionatge d'Estat destapem una operació d'introducció de múltiples espies en l'activisme, una operació coordinada, dibuixem uns patrons en els seus perfils com a policies i tracem un modus operandi com a infiltrats sota identitat falsa.

Tot plegat, amb el lideratge del comissari general d'informació Eugenio Pereiro Blanco i sota una estructura jeràrquica encapçalada pel ministre de l'Interior Fernando Grande-Marlaska. Tot plegat, en un suposat estat de dret on també s'espia massivament periodistes, advocats, activistes i polítics a través dels seus mòbils amb el software Pegasus, precisament venut per empreses israelianes. Tot en una suposada democràcia on l'Audiència Nacional acusa de terrorisme dotze persones pel cas de Tsunami Democràtic. Entre elles, el periodista de la *Directa* Jesús Rodríguez.

Precisament, el Jesús forma part de l'equip d'investigació que recull aquest premi avui i ha escrit centenars d'articles que posen el focus en les vulneracions de drets i la persecució de la dissidència. Per nosaltres, per la *Directa*, aquesta imputació és un atac al dret a la informació i posa en risc l'exercici de la professió per a tots els mitjans.

I això esdevé una raó més per continuar fent el que procurem fer des de fa gairebé divuit anys: posar els sentits allà on el poder apaga la llum, treballar en equip contra l'individualisme i consolidar una base social de subscriptores, però també de sòcies de la cooperativa que ens permeti fer-ho amb els recursos necessaris i sense cadenes.

Som conscients que els infiltrats i l'espionatge no són nous a l'Estat espanyol; a la *Directa* tenim memòria. Però també som conscients que les explicacions del govern espanyol i l'impacte polític, social i mediàtic d'aquests casos, sí. Per Marlaska primer érem «rumors», però després han acabat reconeixent la figura de l'agent d'intel·ligència, que escapa del control judicial i no disposa de cap regulació dins la legalitat espanyola. Al cap i a la fi, una figura que s'ocupa de captar informació de forma prospectiva i sota l'opacitat de la llei franquista de secrets oficials.

Les investigacions com Espionatge d'Estat cobren tot el sentit perquè combaten aquesta opacitat i desencadenen preguntes, debat social, denúncies públiques i accions judicials. Així, la nostra feina cobra tot el sentit.

La investigació no hauria estat possible sense la confiança i la col·laboració de col·lectius, organitzacions i persones afectades, així com d'advocats i altres anònims que, amb absoluta discreció, han donat un cop de mà quan ha calgut. Gràcies per la valentia i la confiança malgrat els impactes que l'espionatge ha tingut i té en les vostres vides personals i en les vostres militàncies.

Per què s'espia els moviments socials, qui ordena l'espionatge, com es gestiona i per a què s'utilitza la informació? On queda la protecció dels drets fonamentals? Com a societat, podem tolerar que policies entrin a les vides, a les llars i a les assemblees d'activistes? Mentre insistim en les preguntes, mentre preguntem i repreguntem, continuem fent periodisme d'investigació. I com sempre, ho fem seguint els consells de Xavier Vinader: guardem alguna bala periodística a la recambra.

Moltes gràcies